

## Femte roten, tomt 18

### **Kvarteret ?**

Andra roten 1637–57v

I hörnet av Holländaregatan

Andra roten 1657h–70

Drottninggatan 36

Östra Hamngatan 27

---

*Winant Schale Pärlickare 5.18?*

1637: 2 mtl

Han kallades ”bordirjer” i yrkesregistret 1639. ”Weinandt Schale seine frouwe” begr. 1.5.1650, varefter han 6.4.1652 gifte om sig med Engel Bruntesdotter.

*Johan Arentz Enkia R2*

1640: 1 mtl. På hennes plats 1641 (1 mtl) och 1642 (2 mtl): *Nelche Johansdotter R2*

*Claudius Brussell 1637: 3 mtl*

De äldsta uppgifterna tyder på att den tidigaste bebyggaren av denna tomt var presidenten Nils Börgessons bror Per Börgesson. Han står i mantalslängden 1637 i andra roten för fyra mantal och 1638 (?) för fem.

1640 betalar hans hustru Kerstin Per Börgessons i samma rote för fyra mantal, tydligen nybliven änka

Den 30.10.1641 uppträdde *Henrik Wikman från Hamburg* vid Göteborgs RR och krävde Peder Börgessons änka på vad hon var skyldig honom och hans fader för levererade varor enligt obligation den 27.6.1638. Han begärde att före andra kreditorer erhålla betalning ut hennes här i staden stående hus. Han ämnade avresa från staden.

(”Denne dagz dato comparerade Henrik Wikman från Hamburg här för Rätten gifuandes tilkenna, huru såsom s-e Peder Börgessons efterlättna Enka hans fader och honom efter utgiven obligations lydelse Sub dato den 27 Junij 1638, som han Comparanten producerade, för undfångne waror till nästförledne Juletijd Anno 1639 pro resto skyldigh blefuen 130 Rdr in Specie och hafuer till dess försäkringh satt alt sitt goda rörliget och örörliget uthj underpant och efter han med godo samma gäld icke till dato hafuer kunnat blifua mechtig och han för den skull hafuer varit förorsakat at låtha stämma henne här för Rätten men hon är förrest uthur staden och hans lägenheet icke så tilsäjjer, at han kan här förtöfua. Derföre hafuer han anhållit det honom en praeferentz för samma skuldfordringh uthj hennes här j staden stående huus måtte förundt warda, deraf för alle andre Creditorer at sökia sin betalningh, huilket Rätten icke hafuer kunnat honom förwägra uthan efter ofuanberörde obligations och förskrifningz lydelse honom sådant consenterat”.)

Den 14.5.1644 uppträder Herr Nils Börgesson på samtliga Herr Peder Börgessons arvingars vägnar Hugo Fröding skriver i en artikel i GHT 1.8. 1903: ”Hustru Kierstin Peder Börgesson var sannolikt svägerska till presidenten Nils Börgesson, ty det anföres, hurusom vid behandlingen av hennes mans sak i rådhusrätten nämnde president stått upp och lämnat sin plats.” Till detta kan

tilläggas, att 16.5.1644 uppträdde Nils Börgesson på samtliga Herr Peder Börgessons vägnar mot hustru *Elisabeth sal. Anders Peterssons änka*. Hovrätten hade 1637 remitterat ärendet till Göteborgs rådhusrätt. Samma ärende hade (genom *Jacob Garden*) varit uppe i RR den 18.6.1640.

Omkring 1644 övertogs gården av hustru Kerstins svärson

*tullnären (tullförvaltaren) Gabriel Jönsson Duberg,*

1644, 1646–47: 4 mtl, 1648: 7 mtl, 1649–54 6 mtl, 1655: 4 mtl

1656–73, änkan 1674–81, M1676: 1½ tomt.

Gabriel Duberg talar långt senare om sin hustrus avlidne styvfader Per Björsson. I juni 1638 hade han efterträtt *Bengt Larsson* som tullförvaltare efter att tidigare ha använts i offentliga uppdrag särskilt i Östersjöprovinserna och Tyskland. Om hur han anklagades för brott mot myntplakatet 1641: se 5.19.

Almquist (I:486–90) har gett en målande skildring av det hårda regemente som denne självmedvetne tullnär förde i 31 år och som avspeglas såväl i en inlaga från Lars Broman till regeringen 1653 som i borgerskapets klagoskrift till Kungl. Maj:t 1655. Han kunde enligt borgerskapet brista ut i eder och förbannelser, om man tilltalade honom med ”Herr Gabriel” eller ”Monsieur Gabriel” i stället för ”Herr tullförvaltaren”. Även om varornas mottagare uppfyllde alla sina förpliktelser på tullkammaren kunde skeppen få ligga på strömmen veckovis utan att få lossa. Han sade icke nej till ”mutor och föräringar” men tog också självrådigt så mycket av varupartiet som behagade honom. Han bedrev själv köpenskap på tullhuset, om det kom in ett varuparti, som han kunde köpa till fördelaktigt pris, som han ytterligare sänkte genom att själv låta bli att förtulla varorna. På tullhuset införde han en rigorös kontroll och vägning och mätning för andra köpmän och skickade strandridarna att visitera Göteborgsköpmännen vid deras marknadsresor, om det så var 30 mil upp i landet. Detta enligt det klagande borgerskapet. *Christer Bonde* skulle på regeringens uppdrag undersöka saken men därav blev intet. Magistraten begärde 1668 av regeringen, att den själv skulle få arrendera kronans tullinkomster men när Gabriel Duberg i juni 1669 avgick, avlöstes han av sin måg *Erik Berg, adlad Gyllenberg* (död 1691), gift *Christina Duberg*.

*Nils Assmundsson 1646*

*Bryngel Radde*

1656: 3.4, 1657v: 2 (II), 1657h: 2, 1658: 10, 1659–60:4

*Jacob von Herten 1657–61*

1656: 14.16, 1657: 8 + 8, 1658: 22, 1659–61: 10

Gabriel Jönsson Duberg var åren 1665 och 1666 svarande mot *Jöran Uttermark* såväl i kämnärsrätten (nov 1665) som i överrätten (sept 1666). Saken gällde pengar, som tullförvaltaren såväl på sin hustrus styvfaders, den 20 år tidigare avlidne Per Börgesson, vägnar som själv hade blivit skyldig *Jöran Uttermarks* hustrus förre man *sal Simon Johansson skomakare*. Gabriel Duberg begärde först uppskov till dess hans hustru hemkom från Stockholm med hans antecessors böcker. Sedan förklarade han sig inte vilja betala en vid pass 30 år gammal skuld och icke vara skyldig att betala sin sal svärfaders skulder, ”då han inte något arv njutit, uthan fast mehra för sine Contante penningar betalt och inlöst det som pantsatt var”.

Sista året Gabriel Duberg levde vann han en process mot *bokhållaren i Stockholm Lars Svensson ang. besökaren i Marstrand Anders Perssons* två brandskadade ödetomter på Kronhusgatan. Han avled 1674 och begravdes med likpredikan av *Daniel Wallerius*.

Den 19.4.1678 representerade *Nils Krook* i rätten Gabriel Dubergs efterleverska hustru Marie Pedersdotter Gierdes (även stavat Giertz). Den 6.3.1682 erbjöd sig *Pres. Macklier* att betala 12 d smt för det lilla landeri, som sal Dubergs änka hade vid Masthamnarna.

En av Gabriel Dubergs döttrar *Britta* (död 1697) gifte sig 1667 med *lagman Knut Pedersson Törnehielm* (född 1636, död 1699, hans tredje gifte).

En annan dotter Helena (död 1690) gifte sig 1666 med generalinspektör Nils Arfvidsson Hägerflykt (född 1635, död 9.2.1702). Han köpte 19.5.1694 svärmoderns fastighet men sålde snart denna "gård på Holländaregatan vid Lilla Hamnen" till

*handlaren Lars Jonsson Häger*

för 3 000 d smt, uppbud 11.3.1695. Den 11.2.1696, då *Lars Jonsson* erhöll fasta, sades gården ligga på hörnet mellan kommissarie David Amias hus i norr och sal bokhållaren Nicolaus Martens i väster. Redan 1696 upptar tomtöreslängden för denna gård Erik Schröder, som i detta fall avser Lars Jonsson Hägers svärson och *Erik Fransson Schröders* son, ej som Maja Kjellin uppgivit i "Kvarteret Frimuraren" Erik Fransson Schröder själv (som avlidit c:a 1679).

Enligt dr Maja Kjellin var tomten under Erik Schröders tid bebyggd med ett boningshus och uthus av trä. Det förekommer beträffande 1600-talshusen i Göteborg uppgifter om att många – för att inte säga flertalet – var försedda med bislag. Så också här. Omkring 1670 begärde Gabriel Jönsson Duberg att få tjära taket till sitt bislag men han ålades att med hänsyn till eldfaran att i stället stryka det med rödfärg.

Bara ett par år efter att *Erik Eriksson Schröder* flyttat in i svärfaderns nyköpta gård avled såväl han som hans hustru *Catharina Häger*. Båda gravsattes tillsammans "uthi hans sal faders grav" (Gustavi L? a 12 den 20.3.1698). Kramvarorna överlämnades enl. ett av Lars Jonsson Häger och *Daniel Lander* uppgjort inventarium den 29.4.1698 till *Hieronymus Bolm*. Inventarium för den övriga behållningen (bou 1700 fol. 1) uppgjordes av Lars Jonsson Hägers änka *Christina Lundersten*, som hade tagit till sig de tre barnen *Sophia*, *Erik* och *Lars*.

Erik Eriksson Schröder d.y. blev löjtnant och 1721 kaptän vid borgerskapets kår. Han flyttade till Ale härad, där han blev ägare till Båstorp Östergården, Skepplanda och Bråtnaslätt i Hålanda. Även brodern Lars blev handelsman men gjorde cession 1728. Han ärvde Båstorp Östergård och Bråtnaslätt enligt bouppteckningen efter hans egen död den 22.4.1770. Änka var *Elsa Margareta Kierrulf*. Barnen hade avlidit före fadern (*Anna Catharina Schröder* – bou 30.4.1756, gift med handl. *Johan Montan*, *Johan Schröder*, med dr och andra stadsmedikus i Göteborg, död 6.3.1764).

Dottern Sara Sophia (Eriksdotter) Schröder gifte sig med

*Jacob Bratt*

(son till handelsm. Lars Bratt född 1649 i Mariestad, död 1697 och Christina Matzen, som var död i okt. 1692). Själv var han född 1679 och avled 13.2.1748. Han blev rådmann och övertog "gården i hörnet av Drottninggatan och Ö. Hamngatan mellan D Amija i norr och Niclas Martens änka i väster" för 2 100 d smt, uppbud 14.8.1711. Den hade under mellantiden hyrts av rådmann *Fredrik Krantz*. Om Jacob Bratt: se föräldragården 5.15 (se också Bratt sid. 197.)

Den 1.9.1718 skrev Jacob Bratt på sin kära hustru Sophia Bratts vägnar och tackade förmyndaren yngste morbrodern *Olof Häger* för förvaltningen. Han redogjorde också för hustruns och hennes syskons uppväxtförhållanden. Föräldrarna handelsmannen Erik Schröder och Catharina Häger hade dött tidigt, varefter morföräldrarna *Lars Jonsson Häger* och *Catarina Lundersten* på berömvärdt sätt tagit hand om barnen. Efter deras död övertogs vårdnaden av deras numera avlidne morbroder *Anders Häger*. Jacob Bratt talar om att ”vi nu och i framtiden böra och skola strö blomster över deras grav.”

I skattningslängden 1715 uppges tomtvärdet för Jacob Bratts tomt till 750 d smt, husvärdet till 1 120 d smt, lösöret till 4 800. Drängen Nils Assarsson ägde ett lösöre uppgående till 100 d smt.

1717 hade Jacob Bratt drängen Olof Larsson (Wennerberg), pigan Ingeborg Månsdotter och tvenne båtekarlar Sven Olsson och Anders Olsson.

Den 3.3.1720 begärde *Johan Paulin* och Jacob Bratt skriftligt bevis om den dem tilldelade källarfriheten, höslag m.m (EIIa:32).

1730 hade Jacob Bratt *kontorsskrivaren Olof Larsson Wennerberg* med 50 dalers lön och gårdsdrängen Anders Svensson. Olof Larsson Wennerberg blev med tiden Jacob Bratts måg. Att anställandet av honom icke hade gått friktionsfritt framgår av följande utdrag ur kämnärsrätten den 9.3.1716:

*Herr Jacob Borgvall* (son till *Torkel Esbjörnsson*) tilltalades för att han understått sig att göra ingrepp i överhetens och exekutorernas ämbete i det han låtit från predikostolarna lysa och publicera efter sin gosse Olof Larsson Wennerberg. Drängen Olof Larsson inkallades. Borgvall förklarade sig icke haft någon elak intention utan trott att drängen hade rymt. Denna dräng hade tjänat hos Borgvalls broder sal. *Söfring Barck* och efter dennes död hade Jacob Borgvall satt honom "i Schole", klätt och fött honom. Olof Larsson tillfrågades av rätten, varför han hade gått ur huset. Han svarade, att det var därför att hans husbonde slagit honom några örfilar, ”så tog han rädsla till sig och gick utaf huset, och det endast för det han befährade att få mera hugg och slag. Hade hans husbonde slagit honom så hårt, att han fått någon skada därav? Det nekade han till. Han hade av fruktan lämnat huset klockan elva genom att gå ut genom fönstret från andra våningen. Var det inte större hazard att kasta sig i gatan än att taga emot en örfil av sin husbonde? Han var rädd, att armar och ben skulle sönderslås på honom. Borgvall ville inte mer ha en så otrogen tjä-nare utan lämnade honom frihet att gå vart han ville”.

Olof Larsson Wennerberg berättade, att han hade tagit tjänst hos Herr Jacob Bratt. Rätten frågade honom om han hade blivit ”städder som lag förmår”. Det kunde han inte säga utan han hade antagits som pojke. Fiskalen Siöström påstod, att Borgvalls förseende måtte behörigen resenteras. Däremot begärde Borgvall, att drängen måtte plikta, som förorsakat en sådan olägenhet och bringat honom i denna förtretligheten medelst sitt otidiga avvikande. Sedan han uppsagt sin tjänst hos Herr Borgvall hade han fått 2 Caroliner i städjepenningar av Herr Jacob Bratt. Borgvall replikerade, att Wennerberg redan tagit städslan av Herr Bratt, innan han uppsade tjänsten och undrade han, att ”Herr Bratt ey skulle låta honom sådant förstå, förr än att han städde honom och frågat (som öfweligit är) om han med dess willja demitterades ur hans tjänst, Hwilket ey är skiedt”.

Drängen Wennerberg tillfrågades, om Herr Bratt utfäst honom någon lön. ”Ney han hade icke slutit någon Contract eller aftahl med honom därom.”

Borgvall berättade, att drängen hade sagt upp sig ur tjänsten ”opå lögerdagen” och om natten gick han igenom fönstret ut från andra våningen. *Fiskalen Edman* inställde sig som fullmäktig för herr

Borgvall och förklarade, att en husbonde äger ju den makten efter 1686 års stadga att låta lysa efter sin förrymde tjänare, men att "lysningssädelen är något ampel skrifwin, det går inte Magistraten an, utan bör drängen anses som en löösdrifware och höra Konungen till, kunnandes han ey finna, att något ingreep är därigenom skiedt i Exetorens eller Öfwerhetens Embete, att han låtit lysa efter sin afwikne gosse, och det i anledning av 1698 års Edict och förordning" (obs skrives 1696 en gång, 1698 nästa). Fiskalen Siöström sade sig icke han något med fiskalen Edman att göra, utan Rätten hade så till vida redan examinerat saken, att Edmans närvaro "föga lærer wara nödig". Edman begärde på Borgvalls vägnar, att Herr Bratt måtte plikta såsom den, som hade tubbat en annans tjänstehjon.

Det händer ibland att man vid läsningen av domböcker får en oväntad möjlighet att lösa genealogiska problem, när man minst väntar det. Den Vänersborgsfödde blivande Göteborgskämmnären Olof Wennerberg, som var morbror till de tre *handelsmän Kullman*, som var verksamma i Göteborg efter 1750 (se bl.a. 4.114), har gäckat många timmars forskningsarbete rörande hans fäderne. Genom ovanstående händelse 1716 ges belägg för en tidigare misstanke, att Olof Larsson Wennerberg var son till den Vänersborgsverksamme *Lars Bengtsson i Degeberg*, vilken hade sådana fadderförbindelser, att det förefallit mödan värt att söka igenom packar med Kållandsdomböcker på jakt efter belägg för hans anknytning till denna Wennerbergssläkt. (Det finns ett flertal olika släkter med det namnet med härstamning från trakterna runt Vänerne.) Om man utgår från uppgifterna i kämnärrättens protokoll från 1716 och jämför dem med födelseböckerna för Vänersborg finns ingen annan far till Olof Larsson Wennerberg att välja på än Lars Bengtsson i Degeberg, vars son Olof döptes den 3.2.1693 – Olof Larsson Wennerberg gifte sig sedermera med en av Jacob Bratts döttrar *Catharina Maria*. Om dottern Sofia, gift 1/ rådmann *Petter Silvan-der*; 2/ garverifaktor *Johan Fredrik Bauer* se 4.25.

Den 28.4.1741 skrev Jacob Bratt kontrakt om stadens laxfiske vid Högen på ett år.

Jacob Bratt hade funktion inom fattighusmedlens förvaltning: Den 4.1.1722 kvitterade Jacob Bratt ut sterbhusfattigpengar av *rådsförvanten Anders Aurells* sterbhus, avlidne *kommendör Helts* sterbhus, den 17.1.1722 av *konstapeln Lars Lunds* sterbhus, den 24.4.1722 av: *konstapeln Petter Bergstens* sterbhus, *pråmskeppare Lars Anderssons* änka och *pistolsmeden Herman Asbeck*.

Jacob Bratt avled den 13.3.1748. Den 13.6.1750 begärde *handelsmannen Niclas Jacobsson, Peter Lauterbach, tobaksmanufakturisten Andreas Damm, bagaren Andreas Sundgren* och tunnbindare *And. Fahlbeck* inteckning i avlidne rådmann Jacob Bratts änkefru (Sara) *Sophia Bratts* fasta egendom med räkning för fattighusets medel 1747.

Jacob Bratt och Sara *Sophia Schröder* hade sonen *Fredrik*, superkargör i Ostindiska Kompaniet, född 22.2.1720, död 19.8.1808 på sin egendom Frändtorp vid Göteborg. Begravd å Örgryte Gamla kyrkogård. Gift med *Catarina Margareta Winter*, född 1730, död 1803, dotter av *Hans Winter*, född 1670, död 1751 (Bergedorf [?] i Holland) och *Susanna Catharina Wickhorst*, död 1751 (enl. uppgift av major Sture C:son *Wennerholm* i Bratt (sid. 193)).

Efter Jacob Bratts änka *Sophia Schröders* död 1752 övertogs gården vid Östra Hamnen av hennes måg

*handelsmannen Nils Lundvall* (burskap 25.2.1743)

(gift *Eleonora Bratt*)

*Nils Lundvall* omtalas i tomtöreslängden för 5.18.1755 tillsammans med *superkargören Carl Bratt* (Ej den *Charles Bratt*, som fick burskap som handlande 1814).

Nils Lundvall fick 26.5.1746 första uppbud på avbrända tomten 9.21.

Med sin hustru Eleonoras tillåtelse överlät handelsmannen Nils Lundvall den 28.9.1752 till *handelsmannen Johan Anders Lamberg* sitt uppå Getebergsäng anlagda tobaksplantage samt "Poudre- och stärkelsebruk" (EIIb:72, 16.11.1752).

Att Nils Lundvall hade ekonomiska svårigheter framgår av att Nils Lundvall och Eleonora Bratt den 15.1.1759 för lån av 5 000 d smt till *Andreas Damm* pantsatte sitt hus och gård vid Östra Hamnen och sedan 15.3.1759 pantsatte sitt ograverade hus vid Östra Hamnen till tyska kyrkan för lån av samma summa. Denna inteckning aktualiserade *Harder Matzen* på tyska kyrkans vägnar enl. prot. 17.12.1768. Någon månad senare omtalas, att med innevarande april månads utgång utgick stadens arrendekontrakt med handelsmannen Nils Lundvall ang. stadens vid Drottningporten belägna slusskvarn (EIIb:94, 14.4.1759). I en annan årshandling (EIIb:109, 10.10.1764) omtalas handelsmannen Nils Joh. Lundvalls redan till utmätning upptecknade lösören.

Men gården stannade hos de Schröderska arvingarna ända till 1770 (EIIb:109, hösten 1770). På handelsman Nils Lundvalls begäran utauktionerades då den 27–28 augusti hus och gård i hörnet av Drottninggatan och Östra Hamngatan med trenne välvda källare åt hamnen: till de tvenne nedgång både till gatan och till gården med järndörrar och försedd med luckor och således brandfria.

Dessutom fanns det en liten "Bouteille-" eller hushållskällare, ävenledes välvd. Källarna byggdes 1722 året efter den stora branden och under Jacob Bratts tid – och kostade då 7 700 d smt.

Åbyggnaden bestod i undervåningen av en sal, ett förmak, en kammare, ett kök och en stor bod åt Drottninggatan. På andra sidan åt Herr Rådman Coopman bestod det av tre stycken kammare och krambod i förstugan

Uppe i gården fanns det bryggghus med inmurad bryggpanna, en stor bod, en mindre nattbod, vagnsbod, ved- och mangelbod samt stallrum för två hästar med höränne över.

I övervåningen fanns en sal, fem kamrar, ett kök och drängkammare samt en klädeskammare, två visterhus. Över hela huset fanns stora och behållna kammare.

Hyresman var *Ulric Valtinsson*.

Gården inropades av kommerserådinnan Brigitta Sahlgren (genom *handelsman Anders Wibe*) för 17 500 d smt, som ytterligare betalade 500 d i vängåva till Nils Lundvall. Hon sålde hon gården den 14.9.1770 till

*handlaren Johan And. Lamberg och Söner,*

som uppbjöd gården 17.9. s.å. för 18 000 d smt och då betalade 30-penning med 583 daler 10 $\frac{2}{3}$  öre. Gården sades ligga mellan herr Lambergs eget hus vid Drottninggatan å västra och herr rådmann Petter Coopmans gård vid Östra Hamngatan å norra sidan med tvenne välvda källare därunder åt hamnen och en mindre välv källare.

Den 31.12.1778 pantsatte

*Peter Lamberg*

till fru Birgitta Sahlberg och Söner för lånade 2 000 rdr specie, som var resterande köpeskilling för det tidigvarande Lundvallska huset, som Peter Lamberg tillhandlat sig av övriga delägare.

För samma summa pantsatte Lars Bratt Christiansson den 20.11.1781 samma hus, som han tillhandlat sig av Peter Lamberg till denne.

1785 ägde Lars Bratt Christiansson gården, 1790 hans änka.

Redan vid bouppteckningen efter handelsmannen Olof Hasselroth den 28.7.1795 omtalas denne som ägare av hus och tomt nr 5.18 i hörnet av Ö. Hamn- och Drottninggatorna, värderat till 5 000 rdr samt dessutom av två tomter 9.25 bebyggda med bodar mellan handl Sam Schütz i öster och snickare Rosenbrock i väster (de senare såldes på auktion 5.5.1810 för 896.32 rdr bco samt två obbyggda tomter nr?)

(Se Berg II:5–6, 73 samt 9.18 1765–80. Han var delägare i 9.15 och 9.16 1764.) 5.18 uppbjöds dock icke förän den 11.5.1801 av Olof Hasselroths änka.

Olof Hasselroth var son till *rusthållare Lars Hasselroth*, född 1685, död i Göteborg 1767 och begr. 11 jan. Olof Hasselroth fick burskap som handl i Göteborg 5.12.1760 och var föreståndare för Tyska kyrkan. Den 15.6.1770 begärde han avsked som ordinarie brandmästare vid sprutan nummer 4. Han var gift med Anna Brita Spönsetzer, 26.1.1810 (dotter till *Johan Fr. S och Margareta Lewesen*, död 1780).

### **Senare uppbud av 5.18**

kaptan Carl Johan Krusell	21.11.1808
Carl Holst	30.11.1835
hattstofferare Carl Holst	6.8.1838 och 10.8.1846
handl Emanuel Ullgren	14.1.1856
vårdshusförestånd. Daniel Andersson	9.2.1857
gästgivare J Nilsson	15.4.1861
handl A Larsson	11.4.1863
handl A J Svensson	20.11.1871

Sedan 1928 låg Svenska Handelsbankens gamla regionhuvudkontor här i hörnet av Östra Hamngatan – Drottninggatan. I samband med att det nya regionhuvudkontoret byggdes längs hela kvarteret med huvudingång från ”Gumperts hörne”, revs den gamla byggnaden. I en artikel i Göteborgsposten den 10.5.1978, då detta höll på att ske, påminde man om att två år tidigare hade Clark Olofsson promenerat in i den låsta direktionsavdelningen och lagt beslag på 930 000 kr.